

ХРАМ МИХАЇЛА ЗАСЯЄ

АРХИСТРАТИГА В БОРОДЯНЦІ ЗОЛОТОМ!

**ПОВСЯКДЕННЕ ЧУДО, ЯКЕ ЯВЛЯЄ СВЯТОМИХАЙЛІВСЬКИЙ ХРАМ,
У ТОМУ, ЩО ВІН ПРИТЯГУЄ ДО СЕБЕ ЛЮДЕЙ НЕБАЙДУЖИХ
І ГОТОВИХ ТВОРИТИ ДОБРО**

СТОР. 12

«Х-ФАКТОР» - РІВНЯННЯ

СТОР. 2

З УСІМА ВІДОМИМИ

ІРАН ТА ГОНДУРАС ПОЗАДУ НАС

СТОР. 15

І НАСНИТЬСЯ Ж ТАКЕ...

ВІКТОРУ ФЕДОРОВИЧУ

» Люди у штатському вже кілька годин гасали по Межигірській дачі, наче налякані світлом таргани. На Віктора Федоровича ніхто не звертав уваги, а тому він мовчки стояв у темному кутку й хапав дрижаки, як у клятому 2004-му. Тоді лузери пообіцяли, що бандити сидітимуть у тюрмах. А він і повірив. Ха! Смішно згадати.

Казали, Кучму - геть, Януковича, Ківалова, Моталола й Роздобалова - в буцегарню. А ми й справді всі зіщулилися, в інвалідних візках до Феофанії навипередки помчали. Нічого, минулося. Може й цього разу минеться?

- І не сподівайтесь, - коротко кинув маленький кругленький підполковник у старомодному пенсне на червоному носі, - відповісте по всій суворості, згідно з КОНСТИТУЦІЄЮ.

Віктор Федорович здивовано глянув на підполковника, котрий міг читати чужі думки на відстані. Це ж треба, якого спеціаліста в СБУ відкопали. Хай йому грець.

Варто думати обережніше, а то ще, здуру, всі свої «зачанки» порозкриваю.

- Авжеж, порозкриваєте. Рано чи пізно це обов'язково станеться, - вишкірив товстун свої маленькі криві зубки. - Відповідно до Конституції, новий царюк наказав описати все майно, від «А» до «Я». Ми поки що на «Б», але ж попереду прірва часу, - розв'язно тичнув пальцем контррозвідник у шикарний буквий стіл вже колишнього царька.

Віктор Федорович прослідив за коротким пальцем. Над відполірованою поверхнею височів настільний календар

ручної роботи - справжній витвір Фаберже (чи то Де Бержерака?). Шедевр немилосердно демонстрував поточний рік нової ери (в усіх сенсах) - 2015-й. Мама, - перелякався экс-Гарант, - чому я не можу пригадати цілі чотири роки? Амнезія?

- Вона! - ехидно підтвердив підполковник, що саме «котився» позв відставного «барабанщика демократії».

Віктор Федорович зосередився, аби визначитися з останніми спогадами. Так! 2010 рік, Конституційний суд одногосно відмінив реформу 2004 року, аби я міг робити, що завгодно, і мені за це нічого не було. Потім - якісь нікчемні протести. А потім... Потім - нічого! Нічого не пам'ятаю. От блін, найкращого то я й не пам'ятаю. Саме цієї миті товстун цілеспрямовано почав тертися біля однієї схованки під полом. Тільки б не зірвали з підлоги шосту дошку...

Підполковник вдячно посміхнувся господарю й наказав молодшому офіцерові: «Степанчик, зривай з підлоги шосту дошку».

Віктор Федорович аж

підстрибнув на місці:

- Ви не маєте права! Ганьба, наруга над демократією! Кожен громадянин має право на «зачанки» у власній оселі. Куди дивиться «Пора» і «Батьківщина». Ющенко! Ющенко! - трохи награно заволав Федорович, задихаючись від кричущої несправедливості.

- Батьківщина закінчилася 1 жовтня 2010 року, коли суд послав під три чорти реформу 2004-го. Тепер на вас чекає інше приміщення. А це - націоналізоване новою владою, пане колишній Президент...

- Пане Президенте, пане Президенте...

Віктор Федорович аж підскочив у кріслі. Перед ним стояв товстий підполковник у пенсне й заподіливо заглядав у вічі.

- Що, що вам потрібно? Я пошаржуся до гаазького трибуналу! Ви не маєте права... ви... ви - са-трап!

Підполковник ошелешено дивився на головнокомандуючого. З переляку в СБУшника затрусилася руки й викривило рот, від чого маленькі гострі зуби аморально виперлися назовні.

Тим часом Віктор Федорович схилився за голову і полеглоно видихнув. Там звично красувалася новенька срібна корона в рельєфну смужечку «а-ля паркан Київського зоопарку». На настільному календарі роботи Де Бержерака оптимістично бував жовтень 2010 року. Тільки тепер Федорович остаточно прокинувся від пообіднього відпочинку. До жахливого 2015 - ціла вічність. Можна спокійно валятися на лаврах чотири довгі роки. А там, як у 2004-му, знову обмежити повноваження Президента. Колія накатана, судді підібрані - які проблеми?

От тільки цьому підполковнику Віктор Федорович тепер не довірятиме. Занадто далекоглядний (шайтан). Та й зуби якісь... хижі. Гарант набрав номер телефону очільника адміністрації:

- Сергію? Тут переді мною стоїть якийсь... підполковник. Так от, розжалуйте його до старшого сержанта і відправте на фронт, на передову. Звідки я знаю куди? Куди завгодно, хоч у Ліберію. Чому? Посмішка його не подобається і... пенсне.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

У СТОКГОЛЬМІ ВРУЧИЛИ НОБЕЛІВСЬКІ ПРЕМІЇ - 2010

НОБЕЛІВСЬКУ ПРЕМІЮ МИРУ ПРИСУДИЛИ КИТАЙСЬКОМУ ПРАВОЗАХИСНИКОВІ ЛЮ СЯОБО (НА ФОТО), ЯКИЙ НИНІ ПЕРЕБУВАЄ В ТЮРМІ.

У Швеції закінчився 109 Нобелівський тиждень, під час якого були вручені премії з фізіології та медицини, літератури, хімії, фізики, а також Нобелівська премія миру - 2010.

Цього року лауреати отримують найнижчі преміальні за останні десять років, оскільки через фінансову кризу Нобелівський фонд втратив 22% своїх активів, вкладених у цінні папери на світових фондових ринках та нерухомість.

Лауреатом Нобелівської премії - 2010 з фізіології та медицини став британський учений Роберт Едвардс «за розробку методу запліднення людських яйцеклітин in vitro (у пробірці)» - медичного досягнення, яке змінить парадигму щодо лікування багатьох типів безпліддя. Премію з хімії присудили вченим Річарду Хеку, Ей-Ічі Негіши і Акіро Сузукі за праці зі створення палладієвого

катализатора в органічному синтезі. У галузі фізики лауреатами стали двоє вихідців із Росії Костянтин Новосолов і Андрій Гейм за свою працю зі створення графена. Відзнаку з літератури отримав перуанський прозаїк і драматург, публіцист, політичний діяч Маріо Варгас Льюса. Лауреатом премії миру став китайський правозахисник Лю Сяобо, який зараз перебуває у в'язниці. Нобелівський комітет присудив йому премію за «довгу ненасильницьку боротьбу за фундаментальні права людини в Китаї».

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГІПУ»

РІВНЯННЯ З УСІМА ВІДОМИМИ

Народ любить казки зі щасливими фіналами, особливо коли матеріальне становище громадян круто повертає «від стабільності до процвітання». Тоді підсвідоме прагнення людини до щастя знаходить таку собі ерзац-віддушину в телевізорі. Мовляв, нехай не мені, то хоч он тому пощастило два «лимони» відкусити, та ще й в екрані «покрусуватися». За задумом «Х-фактор» повинен був мати вигляд рівняння з багатьма невідомими (х - математичний символ майбутнього рішення). На жаль, у нашому українському варіанті невідоме від початку вгадується навіть неозброєним оком.

Фабула проекту мала містити в собі все, що «вистрілило» в телебаченні до того: конкуренцію учасників, естетизм співочого конкурсу, красу ведучої, схожість журі з негідним судом-присяжних, плаксивість програми «Чекано на тебе» і навіть радість спортивної перемоги щасливчиків. На повірку ця суміш не перетворилася на справжній коктейль, а плескалась у склянці окремими різнокольоровими шарами. Ведуча Оксана Марченко, хоч і має доволі апетитний вигляд, надміру намагається бути всім «матінкою Терезою». Це спричиняє перше враження фарсу.

» У СВІТІ «Х-ФАКТОР» - РОЗКРУЧЕНЕ ТАЛАНТ-ШОУ, ЗАДУМАНЕ НАДАТИ ПЕРЕСІЧНИМ ІНДИВІДАМ ІЛЮЗІЮ МОМЕНТАЛЬНОЇ ЗМІНИ ДОЛІ ЗА ПРИНЦИПОМ ЛОТЕРЕЙНОГО ВИГРАШУ, АБО «СИНДРОМУ ПОПЕЛЮШКИ», ЯКА ОДНОЇ МИТІ СТАЛА... КОМЕРЦІЙНИМ ДИРЕКТОРОМ БАНКУ «АВАЛЬ».

Арбітри, чудова четвірка «зірок», надто прогнозовано виконують прописані ролі: злий поліцейський Кондратюк, крутий - Серьога, сексуальний страж порядку Йолка та гламурний - Соседов. Загальний підрахунок легко вгадується по перших оцінках, а кожна наступна оцінка - по першому слову судді (з драматизмом не складається). Учасники співають по-різному, але мають наївний (чи наганий) вигляд непереборних дилетантів.

Щодо підставних конкурсантів, брутально втиснутих у шоу заради сміху, то вони не викликають нічого, крім відвертої огиди та почуття неповаги до організаторів. А ще дратує велика кількість «лівих» напівпублічних людей, які швендяють навколо проекту задля статусів: свого і програми «Х-фактор». Враження, ніби від жінки з поганим смаком на аристократичній вечірці. Наче й одяг дорогий, і зачіска відповідна, і манікюр за останньою модою. А от прикрас на себе навішала, прости Господи, без розбору, тож ходить серед людей наче новорічна ялинка. Так і з цим шоу: гарно, яскраво, бездушно, неправдиво, переселено, а значить - непрофесійно. Одразу після перегляду кастингу «Фактора» в Києві я переключив телевізор на футбольний матч «молодіжок» України та Нідерландів. Коноплянка саме пробив по воротах голландців, кіпер відбив м'яч перед собою, а Зозуля ледь не доправив «кулястого» в сітку. Момент був динамічний та видовищний. «У-ух, як добре вони тут зімітували, - подумалося грішним ділом. - Але ж зачекайте, це вже не «Х-фактор», це футбол!». Хоч тут, слава Богу, все по-справжньому. Поки що...

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ОДЕСА – ЛІНІЯ ПРОТИСТОЯННЯ

Столиця гумору? Не серйозно. Курортна столиця? Так Ялта претензії висуватиме. Бандитська столиця? Не факт. Тут претендентів - пальців не вистачить, аби порахувати. Тоді що? Як позиціонувати себе славетному місту, щоб і голосно, і зі смаком? Пропонуємо одеситам не заморочуватись формою, а зосередитись на змісті. Не плакати над щербатим келихом, а презентувати себе наповненням. Там справжній мікс у всіх сенсах. Такого національного, культурного, ідеологічного коктейлю не знайти в жодному іншому мегаполісі рідної неньки. Тому й досі, після 19 років повномасштабної незалежності, бурлить Одеса на березі Чорного моря, вариться у власному соку, кипить, аж підстрибує.

У той час, як всі інші регіони давно визначилися з власною

» ЯК ТІЛЬКИ НЕ НАЗИВАЮТЬ ОДЕСУ: МАМОЮ, ПІВДЕННОЮ ПАЛЬМІРОЮ, ПЕРЛИНОЮ БІЛЯ МОРЯ, ВІДСТІЙНОЮ КЛОАКОЮ, ОСТАННІМ ОПЛОТОМ РАДЯНЩИНИ. А ВОНА СТОЇТЬ СОБИ УОСОБЛЕНО НА БЕРЕЗІ МОРЯ, НАМАГАЮЧИСЬ БУТИ ЧЕРГОВОЮ СТОЛИЦЕЮ УКРАЇНИ (ХАРКІВ – БУВ ПЕРШОЮ, ЛЬВІВ – ДУХОВНОЮ, ДНІПРОПЕТРОВСЬК – КОСМІЧНОЮ, А ДОНЕЦЬК – НИНІШНЯ ВІЦЕСТОЛИЦЯ. ВІДПОВІДНО ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ – ДЕ ДВА МІСТА, ТАМ ТРИ СТОЛИЦІ). ТІЛЬКИ ОТ НЕ ЗНАЄ, СЕРДЕШНА, ЧИМ СЕБЕ КОРОНУВАТИ, ЧИМ «ОСТОЛИЧИТИ».

національною ідентифікацією, так би мовити, офіційною патріотичністю, Одещина так і не досягла балансу сил, а тому наразі є своєрідною лінією фронту між панукраїнською та панросійською ідеологіями. Кожне свято Незалежності в Одесі супроводжується гучними скандалами та фізичним протистоянням крайніх націоналістів з монолітним блоком комуночорносотених сил, яких вже й у

самій Росії не відшукати.

Цьогоріч 24 серпня заслужені пенсіонери з буталфорними козаками захищали пам'ятники Катерини-II та Дюка від добровільно-примусового облачення в традиційну українську вишиванку, що кілька років поспіль провадиться на теренах неосвяченої держави креативно-патріотичною молоддю. А ще, «плювалися отрутою» в ненависних прапороносців,

які демонстративно носили національний двоколовий вулицями космополітичного (з проросійським нахилом) міста. На жаль, цією милою екзотикою сучасні одеські історії не обмежуються. На ґрунті міжнародної ворожнечі в Південній Пальмірі летить справжня кров. Принаймні два представники проукраїнських сил Одеси протягом двох останніх років були зарізані в центрі міста опонентами з проросійської організації «Антифа». 17 квітня 2009 року двома ударами ножем був смертельно поранений знаковий лідер одеських націоналістів, студент журналістського відділення Одеського університету ім. І. Мечникова, активіст громадської організації «СіЧ» («Слава і честь») Максим Чайка. За рік, 25 серпня 2010 року, молодчики з «Антифи» розправилися з членом націоналістичної організації «Братство» Романом Трачовим. Йому розтягли живіт так, що внутрішні органи валялися просто на бруку. Лідери патріотично-демократичних організацій Одещини виказали своє обурення брутальними проявами ксенофобії до української молоді з боку місцевих антидержавницьких сил. Проте, незважаючи на підтвердження версії про замовний характер убивства

Максима Чайки (заява речника СБУ Марини Остапенко від 15.05.2009), їхній «глас народу» місцеві чиновники успішно замовчали тривалою круговертю процесуальної «каруселі». На роковинах по Максиму міліція влаштувала справжнє «полювання на відьом», кинувши за ґрати до десяти активістів національного руху, котрі зібралися в Одесі, аби вшанувати пам'ять загиблого побратима.

«Ці трагедії - наслідок цілеспрямованої політики Кремля на півдні України, спрямованої на розпалювання міжнародної ворожнечі... За вбивствами стоять потужні міські структури, а за ними - конкретні особи і фінансові потоки. Нейтралізувати їх можна, притягнувши до кримінальної відповідальності за скоєні злочини», - озвучило власну позицію керівництво ВО «Свобода». Вочевидь одеській Феміді не до свободи. Є важливі справи.

Отже, якщо одесити не заперечуватимуть, пропонуємо цілих дві ніші, де їхнє рідне місто «попереду планети всієї», а тому сміливо може претендувати на статус «столиці антиукраїнської війни» і «столиці замовних убивств». Це, звісно, не «столиця столиць», але теж непогано.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ВОЛИНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК ЗМІНИВ УКРАЇНСЬКУ ЛІТЕРАТУРУ НАЗАВЖДИ

«Тепер, після «Століття Якова», склад «першого ешелону» сучасної української літератури доведеться переглянути, адже твори такого епічного масштабу й густини нечасто пишуться не тільки в Україні...», - так високо письменниця Оксана Забужко оцінила новий роман Володимира Лиса.

Із цим твором волинський прозаїк, драматург та журналіст переміг у «Гранд-Коронації» літературного конкурсу «Коронація слова», втерши носа іменитим українським авторам. Роман «Століття Якова» став найкращим у останньому

літературному десятилітті України.

Цей епічний твір про одне життя, на яке з віртуозною літературною майстерністю нанизані десятки інших життів. Що тільки не пережив на своєму віку головний герой - і підступні зради, і трагічні втрати.

З появою цього роману на українському літературному ринку відбудеться переформатування ТОП-десятки сучасних авторів України. Володимир Лис змінив історію української літератури назавжди, вписавши туди своє ім'я.

В РОСІЇ НАТО ПОЛЮБИЛИ, НА УКРАЇНУ ГЕТЬ «ЗАБИЛИ»

» НЕ ВСТИГЛА УКРАЇНА ПРИЗВИЧАЙТИСЯ ДО НОВОГО ДЛЯ СЕБЕ СТАТУСУ ПОЗАБЛОКОВОЇ КРАЇНИ, ЯК ПОТРІБНО ЗНОВ АДАПТУВАТИСЯ ДО СЮРПРИЗІВ ВІД «СТАРШИХ БРАТІВ», РОСІЯ ТА США РОЗПОЧАЛИ НОВИЙ ЕТАП ПАРТНЕРСТВА. ІЗ МОСКВИ ТА ВАШИНГТОНА ЛУНАЮТЬ ЕРОТИЧНІ ПРИДИХИ ТА ВЗАЄМНІ ПІДБАДЬОРЮВАННЯ ДО БАЖАНОЇ БЛИЗЬКОСТІ. УКРАЇНІ, З ЇЇ КЕРІВНИЦТВОМ, У ТАКІЙ ЛЮБОВНИЙ ІДИЛІІ ЗАЛИШАЄТЬСЯ РОЛЬ ТРЕТЬОГО ЗАЙВОГО БОВДУРА, РОЗМІНЯНОГО ЗА П'ЯТАКА НА НОВІТНІ ПРІОРИТЕТИ ПІВНІЧНОГО СУСІДА.

тичну співпрацю в непокірному Афганістані. Незалежні російські експерти кажуть, що ідея зближення Росії з НАТО чудово лягає в загальну концепцію Медведєва щодо «модернізації Росії». Загалом це має такий вигляд: модернізація потребує нових технологій, які можна «смикнути» на Заході. А задля цього треба терміново покахати як США, так і НАТО. Нещодавно, на європейській конференції з безпеки, численні російські спікери проголошували зміну «парадигми конкуренції» на «парадигму кооперації». Відповідь США теж продемонструвала наочну трансформацію позиції, так би мовити, від ненависті до коханя.

Начебто України «любовний роман» монстрів жодним чином не стосується. Перебуваючи у стані зародкової позаблоковості, вона

не повинна була б боятися зближення НАТО з Росією. Звісно, чим менше напруження між цивілізаційними полюсами, тим спокійніше житиметься українцям. На практиці багато залежить від двосторонніх домовленостей «закоханних». Якщо Україна ще й досі не сформулювала власну позицію на міжнародній арені, не забезпечила внутрішній розвиток, не створила потужної системи оборони, а просто намагається вчасно «підстелитися» під сильних світу цього, - її й надалі сприйматимуть лише як зручне поле для зовнішньополітичних торгів. Не дай Боже, в перебігу таких «союзницьких» торгів Росія раптом забажає отримати карт-бланш на Україну? Гадаєте, у момент граничного «сексуального збудження» США не подарує «зацілований» Росії «право першої шлюбної ночі» на слабеньку країнку десь на задвірках Східної Європи?

Тепер запізно ворожити на кавовій гущі. Варто було раніше своїм розумом жити, а не під владою флюїдів ненаситного північного сусіда. Добровільна відмова України від вступу до НАТО та невизначеність перспективи вступу до ЄС перетворили нас на великий клопіт прагматичних капіталістів. У такій ситуації імперській Росії легко запевнити улюблених партнерів, що в «зоні російського впливу» Україна ніколи не наважиться не гарантувати енергетичної безпеки Європі. А якби ця нерозумна державка, та ще й знову запахати до складу «єдиного потужного», ви, панове американські капіталісти, на віки вічні забули б про її недолугі претензії. І не треба махати руками. Це нині такий перебіг здається жахливою фантазмагорією, а завтра може здатися рожевими квіточками.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 14 жовтня 2010 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел./факс: (44) 454-70-71. ПИТАННЯ ПОРЯДКУ ДЕННОГО:

Розділ перший

I. Про видачу ліцензій на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу за нерегульованим тарифом:

1. ТОВ «ЕКОГАЗКОНТРАКТ»;
2. ТОВ «ГАЗПРОМРЕСУРС»;
3. ТОВ «МАР'ІНСЬКЕ»;
4. ТОВ «БАВАРІЯ ГРУП».

II. Про переоформлення ТОВ «ФЕНІКСА» ліцензії на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу за нерегульованим тарифом.

III. Про видачу ВАТ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ЗАВОД ФЕРОСПЛАВІВ» ліцензії на право провадження діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом.

IV. Щодо продовження дії ліцензії на право провадження діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом, виданої ТОВ «ТЕК „ІНТЕРЕНЕРГО“».

V. Щодо анулювання ліцензії на право провадження діяльності з комбінованого виробництва теплової та електричної енергії, виданої ТОВ «СЛАВ ЕНЕРГО ІНВЕСТ».

VI. Про перегляд структур та рівнів тарифів на передачу електричної енергії місцевими (локальними) електромережами та на постачання електричної енергії за регульованим тарифом для ВАТ «ЕК «Дніпробленерго», ВАТ «Запоріжжяобленерго», ВАТ «Крименерго», ВАТ «ЕК «Севастопольенерго», ВАТ «ЕК «Херсонобленерго», ТОВ «Сервіс-Інвест», АК «Харківобленерго».

VII. Щодо встановлення інвестиційної складової до тарифу відпуску електроенергії ВАТ «Дніпроенерго», необхідної для фінансування проектів технічного переоснащення енергоблоку № 1 Запорізької ТЕС та електрофільтру енергоблоку № 11 Придніпровської ТЕС.

VIII. Щодо встановлення інвестиційної складової до тарифу відпуску електроенергії ТОВ «Східенерго», необхідної для фінансування проектів реконструкції та модернізації енергоблоку № 3 Зувської ТЕС, № 6 Курахівської ТЕС та № 11 Луганської ТЕС.

IX. Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2010 рік.

Розділ другий.

Різне.

Другого жовтня 1990 року молоді люди поставили намети на площі Жовтневої революції у Києві (нині – майдан Незалежності) і оголосили цю територію зоною, вільною від комунізму. Кілька десятків студентів почали голодування, що тривало 15 днів. Серед їхніх вимог були: відставка прем'єр-міністра, націоналізація майна Компартії України, право для українських солдатів служити на батьківщині, переобрання Верховної Ради Радянської України на багатопартійній основі. Вимоги революціонерів були виконані – прем'єр Віталій Масол подав у відставку, було створено комісію з націоналізації майна Компартії, узгоджено рішення, за яким юнаки можуть служити за кордоном лише з власної волі, а також рішення не підписувати жодного союзного договору з радянськими країнами до ухвалення нової Конституції. Можна сміливо стверджувати, що маніфестанти отримали беззаперечну перемогу. Чому ж тоді їхні правильні на той час ідеї і гасла не втілились у щось більше і значиміше? Чому перемога «Революції на граніті» нині виявилася марною?

Тоді патріотично налаштовані студенти, не маючи такого доступу до знань та інформації, який є в сучасній молоді, все ж таки сформували власні ідеї та були готові відстоювати їх, незважаючи на тиск з боку держави. Наприклад, Олеся Донія (активного учасника революції, наразі – лідера партії «За Україну!») за спробу організувати диспут на історичні теми (зокрема, про Голодомор) виключили з Університету імені Т. Шевченка, проте юнака це не зупинило. Важко собі уявити сучасну «інтелігенцію» (студентів провідних вишів України), що голодує в наметах.

«РЕВОЛЮЦІЯ НА ГРАНІТІ»
МОЖЕ ПОВТОРИТИСЯ?

» ЦІЄЙ ОСЕНІ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 20 РОКІВ З МОМЕНТУ ПРОВЕДЕННЯ ТАК ЗВАНОЇ «РЕВОЛЮЦІЇ НА ГРАНІТІ». ГОЛОДУЮЧИ, СТУДЕНТИ ЗМУСИЛИ ТОГОЧАСНУ ВЛАДУ ПІТИ НА ПОСТУПКИ, А ВЖЕ ЗА РІК УКРАЇНА СТАЛА НЕЗАЛЕЖНОЮ.

Президент Української асоціації студентського самоврядування Єлизавета Щепетильникова так коментує ситуацію: «Нині молодь готова вийти на вулиці, але ця тенденція не буде настільки масовою, як 20 років тому. Скажімо, для цього недостатньо підстав». Тобто ініціативи міністра Табачника – недостатній аргумент проявити громадянську активність, а спровоковані ними акції протесту студентства – лише виступ недостатньо розгніваних молодиків?

Олеся Донія пояснює: «Зараз у студентському середовищі домінує настрій споживання. На мій погляд, було помилкою його учасників, хоча сам цієї ідеології не поділяв. Співачка Анжеліка Рудницька, теж учасниця голодування, вважає: «Україна досі товче воду у ступі. Як на мене, результатами студентського протесту скористалися не ті, хто протестував, а ті, хто був поряд – вони приходили до нас, робили заяви, лізли в кадр, ставали відомими. Проте Україну не зробили багатію і по-справжньому незалежною». Редактор луганського журналу «Цвях у мармеладі» Вікторія Радченко теж голодувала і висловила думку, що «перемогу було втрачено».

Олеся Донія запропонував Верховній Раді відзначити річницю «Революції на граніті» офіційно. «Зараз, коли є загроза суверенітету, коли до влади в Україні прийшли російські націоналісти, – декому варто згадати, що були і є патріотичні сили, які готові боротися за незалежність і відстоювати її», – сказав він. На сайті політичної сили «За Україну!» з'явилося звернення до учасників голодування 90-х: «Ваш досвід, ваші віра і мужність потрібні зараз, аби відстояти нашу Незалежність тепер, коли до влади прийшли реваншисти». Таким чином, якщо невдоволення населення політикою влади досягне певного рівня, то революція може повторитися. Знайдуться і аргументи, і лідери, бо ідеї незалежності України – багатовікові та досі актуальні.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ЄВРОПА НЕ ЗВАЖАЄ НА НЕБЕЗПЕКУ

Стара добра Європа поки що небезпечки не помічає, хоча мусульманські громади давно почувуються тут, як удома. А варто було б похвилюватися, адже фундаменталістам своя близькосхідна сорочка набагато ближча до тіла, ніж демократичні здобутки другої (нерідної) батьківщини. Напевно, ще й досі весь світ добре пам'ятає, як пересічні палестинці радо вітали вбивчі акції «Аль-Каїди» 11 вересня 2001 року в Америці. Схоже, «свято» мусульман тоді мало місце і в самому серці НАТО, євроатлантичному Брюсселі. Гадаєте, це наполохало ситих бельгійців? Аж ніяк. Так їм, мабуть, спокійніше (наче страусу, що ховає голову в пісок).

Наразі модно потеревенити про те, що світ змінився після мініапokalіпсису 11 вересня. Але кардинальні зміни розпочалися набагато раніше. Теракти в Нью-Йорку та Вашингтоні лише загострили проблему, яку політики намагаються публічно не обговорювати в наших політикоректні часи. Ідеться про нове переселення народів (зі злиденного Сходу в багату Європу). Поки американці викоринують небезпечку в далекому Афганістані, вона підкралася набагато ближче.

Європейські мусульмани дуже не люблять, коли їх знімають на камеру і категорично відмовляються від інтерв'ю. Ця громада живе за власними правилами і законами, які абсолютно не співпадають з європейськими. Власне, час зізнатися собі –

» НЕЩОДАВНО СПЕЦСЛУЖБИ США, ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ЯПОНІЇ РОЗПОВСЮДИЛИ ЗАСТЕРЕЖЛИВУ ІНФОРМАЦІЮ, БУЦІМТО ЄВРОПИ ЗАГРОЖУЮТЬ ЖОРСТОКІ ТЕРАКТИ ВІД «АЛЬ-КАЇДИ».

у колісці християнської цивілізації сформовані непримиренні осередки релігійного радикалізму, так звана «п'ята колонна магометанства», яка апріорі ставить собі за ціль деструкцію панівного оточення.

Конфлікт вже переступив ідеологічну сходинку. На жаль, це схоже на початок глобального «анти-хрестового» походу, а славнозвісна європейська толерантність у цьому випадку може виявитися не сильним, а слабким боком західної цивілізації. Європейці самовпевнено стверджують, що здатні захиститися від радикальних фанатиків. Однак усі заходи безпеки нагадують кіношний фарс, своєрідну гру у «війнушки». Наприклад, на борт літака суворо заборонено вносити пилочку для нігтів, натомість під час польоту до обіду вам видадуть залізні ножі та виделки. Перед штаб-квартирою НАТО відвідувачів зустрічає посилена охорона з тре-

нованими собаками, але всередині приміщення ви можете спокійно витягнути з наплічника камеру і фотографуватися на пам'ять хоч із самим Генеральним секретарем Північноатлантичного альянсу. Така вона, квора розніжена Європа.

А що ж українці? Вісім із десяти опитаних на вулицях киян не бояться мусульманської навали в Україні, проте шість із десяти допускають реальну небезпечку для Західної Європи та Росії. На запитання, чи може така гіпотетична небезпечка змусити їх відмовитися, наприклад, від раніше запланованого турне до Парижа, десять із десяти відповіли: «У жодному разі»... Такі настрої національного загалу нам підтвердили кілька популярних туроператорів Київського регіону. Зокрема, керівник відділення відомої агенції «Сто доріг» Оксана Паска повідомила, що, незважаючи на попередження спецслужб про можливість терористичних

атак у Старому світі, попит на тури до Берліна, Парижа, Венеції та кількох інших туристичних перлин Європи аж ніяк не поменшав. Пані Оксана навіть обережно зауважила, що останнім часом він дещо підвищився. Що тут сказати – незбагненна слов'янська душа...

Стосовно особистого ставлення до мусульманства як такого, всі опитані нами респонденти в один голос відповіли, що не вважають його ворожим середовищем, проте воліли б триматися від нього якомога далі. Варто зазначити – така нейтральність навряд чи триватиме завжди. У випадку загострення релігійно-цивілізаційного протистояння наші співвітчизники майже напевно скочуватимуться у бік паневропеїзму з усіма наслідками, що звідси випливають: ксенофобією, підозрілістю, жорстокістю та агресивністю. Як відомо, очікування провокує очікуване. Далі вже й до погромів на релігійному ґрунті недалеко. Ситуація патова, а вихід – оповитий мороком. В усякому разі уславлений Нострадамус таку війну передбачив, а от належного виходу з неї – не вказав. Чи то не знав, чи забув записати?

Олеся М'ЯСНИЙ

ДЛЯ ДАШНИКІВ ЗАКОН НЕПИСАНИЙ?

» СУД ДОЗВОЛИВ ЇМ СПИНЯТИ МАШИНИ НЕ ЗА ЗАКОНОМ, А ЗА ІНСТРУКЦІЄЮ

Багатьом автовласникам нашої країни відомі випадки, коли стражі порядку, замість того, щоб підвищувати безпеку руху, займалися банальним здирництвом. Водії у таких ситуаціях почувуються абсолютно незахищеними від рекетирів у погонах, які спиняють машини через надумані причини. Далі – відпрацьована процедура: звинувачення на адресу водія в міфічному порушенні правил дорожнього руху або в нетверезості. Єдина можливість позбутися дашника – дати йому «на лапу». Якщо ж водій починає протестувати, його можуть відвезти у відділок, звинуватити в опорі міліції, виписати набагато більший штраф, а машину відправити на штрафмайданчик.

«ДОРОЖНІЙ КОНТРОЛЬ» ПОДАВ ПОЗОВ ПРОТИ МВС

Але, виявляється, сама вимога зупинити машину в більшості випадків є незаконною! Розповідає юрист Ростислав Шапошніков, засновник і керівник громадської організації «Дорожній контроль»:

«Я подав позовну заяву до суду на Міністерство внутрішніх справ. Її суть у тому, що внутрішні інструкції ДАІ сильно розширили перелік можливих причин для зупинки машин. Нагадаю, що в Законі України «Про міліцію» всі вони перераховані: порушення правил дорожнього руху, технічна несправність авто, забруднення на-

вколишнього середовища, незаконне керування технічним засобом. Все! Однак, якщо водій намагається посплатити на закон, співробітник ДАІ заявляє, що діє на підставі інструкції, котра затверджена наказом МВС №111, а на прохання назвати причину зупинки повідомляє: «Відпрацювання міста», «Операція «Документ» та інші нісенітниці. Внутрішні інструкції МВС не мають сили, оскільки з ними не ознайомлені пересічні водії, а отже, незобов'язані їх дотримуватися. Тому у своєму позові я вимагав визнати незаконними всі причини зупинки, що зазначені в наказі №111. Адже вони дозволяють співробітникам ДАІ гальмувати машини «просто так».

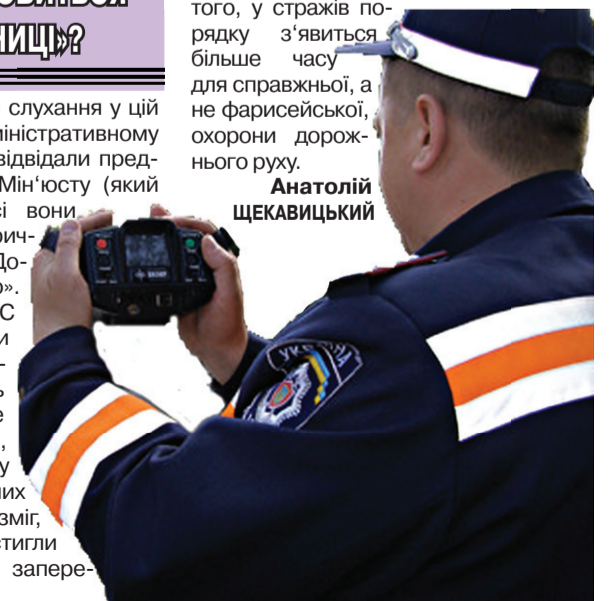
НУХТО Ж ВІДМОВИТЬСЯ ВІД «ГОДІВНИЦЬ»?

24 вересня почалося слухання у цій справі в Окружному адміністративному суді Києва. Засідання відвідали представники МВС, ДАІ і Мін'юсту (який затвердив наказ). Всі вони висловились категорично проти позову «Дорожнього контролю». Приміром, юрист МВС заявив, що інспектори ДАІ мають право спиняти автомобілі, навіть якщо водій нічого не порушив. На жаль, дізнатися юридичну обґрунтованість подібних заяв суд так і не зміг, оскільки в МВС «не встигли підготувати письмові заперечення на позов».

Розгляд справи був перенесений на 29 вересня. Пресу на нього всупереч закону і логіці не допустили. Зрештою, за закритими дверима суддя виніс вердикт, що «представники ДАІ мають право так тлумачити Закон «Про міліцію». А отже, фактично дозволив дашникам робити те, що заборонено законом!

Постає питання: якщо МВС не буде дотримуватися закону, то навіщо це робити іншим громадянам? Звісно, я був готовий до такого рішення (важко уявити, щоб представники правоохоронних органів добровільно позбавили себе такої «годівниці»)! Тож маю намір оскаржити його. Адже, позбавивши ДАІ можливості чинити безчинство на дорогах, можна сподіватися на різке зменшення поборів з водіїв, а разом з тим і на зниження корупції в МВС. Крім того, у страхів порядку з'явиться більше часу для справжньої, а не фарисейської, охорони дорожнього руху.

Анатолій ШЕКАВИЦЬКИЙ

» **Б**ОЖЕСТВЕННА ПРИСУТНІСТЬ У СВЯТОМИХАЙЛІВСЬКОМУ ХРАМІ В БОРОДЯНЦІ ВІДЧУВАЛАСЯ ЗАВЖДИ. І НАВІТЬ НЕ ТОМУ, ЩО ЙОГО ЗАВШЕ ПЕРЕПОВНЮВАЛИ ВІРЯНИ, ЧІЙ СЕРЦЯ БУЛИ ВІДКРИТІ ГОСПОДУ. І НЕ ТОМУ, ЩО ЩИРА МОЛИТВА В СТІНАХ ХРАМУ НАВІТЬ НАЙЧЕРСТВИШІ СЕРЦЯ ЗРОШУВАЛА БОЖОЮ БЛАГОДАТТЮ І ВОНИ ПРОРОСТАЛИ ПАРОСТКАМИ ЛЮБОВІ. ГОСПОДЬ ЯВЛЯВ ТУТ І БІЛЬШ ЗРИМІ ЧУДЕСА!

ХРАМ АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА В БОРОДЯНЦІ ЗАСЯЄ ЗОЛОТОМ!

Коли художник розписував купол, хлопчик, який допомагав йому, оступився і впав на цементну підлогу з висоти 27 метрів. Найдосвідченіші лікарі не вірили, що він одужає, а хлопчина до сих пір прислужує під час богослужіння. Диво? Безсумнівно! Але дива не трапляються на кожному кроці, як нам того хотілося б. А, може, ми просто не у змозі їх розгледіти? Повсякденне чудо, яке являє

Святомихайлівський храм, мабуть, у тому, що він притягує до себе людей небайдужих і готових творити добро. Їх багато. І несуть вони, що кому під силу. Хтось злиток золота на побудову храму, а хтось останню копійку. І якщо це від щирого серця, обидві пожертви однаково дорогі і Богові, і громаді.

Коли зводився храм, не вистачило коштів, аби позолотити церковні бані. Не в золоті щастя, зауважить хтось! І буде

мати цілковиту слухність. Але золоті верхівки наших православних храмів завжди слугували символом непохитної віри, яка в найскрутніші часи наповнювала українські серця впевненістю, що Господь не залишить цю благословенну землю своєю благодаттю. Мабуть, настав час, щоб і бані Святомихайлівського засяяли золотом! І зовсім скоро це станеться завдяки пожертвуванням трьох вірних

Української православної церкви Андрія Білого, Олександра Бадрудінова та Сергія Анпілогова.

Олександра Бадрудінова вже добре знають у районі. На кошти, пожертвовані ним, зводився і цей храм, і церква Святої Великомучениці Параскеви П'ятниці у Блоставиці. Він постійно жертвував на сиротинці, лікарні, благоустрій міста тощо.

Імена Андрія Білого та Сергія Анпілогова ще не так широко знані в районі, але справа доброчинності їм зовсім не чужа. На батьківщині козацтва, в Запорізькій області, їхнім коштом зводиться православний монастир. А сьогодні їхня дорога пролягла до Святомихайлівського храму.

Колись подорожній спитав зустрічного чоловіка:

- Чи веде ця ДОРОГА до Храму?

- Та ні, - відповів той!

- А для чого ж тоді дорога, якщо вона не веде до Храму?

Ці троє знайшли свою дорогу до храму. Як і в лави Партії відродження села.

За три тижні ми знову стоимемо перед виборчими скриньками і обиратимемо не того чи іншого, а ДОРОГУ, якою вестиме той чи інший громаду. І

чи вестиме взагалі, а не просто набиватиме собі кишені, як це вже ставалося не раз і не двічі!

Приймаючи пожертву, настоятель Святомихайлівського храму протоієрей Віктор Талько наголосив, що вже не один кандидат у депутати обіцяв позолотити церковні бані, але минали вибори, і від обіцянок не лишалось й сліду... Ці троє не чекали, а вже зробили. Так само вони триматимуть слово, якщо громада обере Андрія Білого до Київської обласної ради за мажоритарним виборчим округом № 10, а Сергія Анпілогова та Олександра Бадрудінова до Бородянської райради від Партії відродження села.

Судити про людину можна лише за її вчинками. Як не маскуйся, а рано чи пізно облетить яскрава фарба, або навпаки – відпаде весь бруд, як це сталося з Чудотворною іконою Пресвятої Богородиці і Святителя Миколая. Багато років на ній і зображення ніякого не можна було розгледіти. А п'ять років тому ікона взяла і сама оновилася, явивши віруючим ще одне чудо Господне! Тепер сяє в храмі чистими кольорами та мудрістю в очах двох святих. Господи, дай же і нам вкотре мудрості!

Володимир ЩИПУН

ОПУДАЛО ПОП-КОРОЛЯ... ОХОРОНЯЄ РИСОВУ ФЕРМУ

» **30-РІЧНИЙ** ЖИТЕЛЬ ТАЙВАНЮ ВИГАДАВ ОРИГІНАЛЬНИЙ СПОСІБ ЗАХИСТИТИ ВРОЖАЙ НА СВОЇЙ РИСОВІЙ ФЕРМІ. ВІН ВИГОТОВИВ ДВА ОПУДАЛА, ВДЯГНУВШИ ЇХ У СТИЛІ МАЙКЛА ДЖЕКСОНА. ТЕПЕР ПТАХІВ ВІДЛЯКУЮТЬ СТИЛЬНІ «ВАРТОВІ».

Каркас чучел зроблений із дерева, голови — з поролону, одяг нагадує костюми Джексона. Опудала схожі на поп-короля не лише вбранням, а й позами — вони копіюють його відомі танцювальні рухи. Як розповів вигадливий фермер, незабаром він планує зробити ще одну копію Майкла.

Родина тайванця неоднозначно сприйняла такий винахід. «Мені навіть довелося посваритися з дідусем, який переконаний, що тепер дух Майкла Джексона оселиться тут і полюватиме на нас», — зізнається він.

ЗДАМ ЧОЛОВІКА В ОРЕНДУ. НЕДОРОГО...

» ПОРЯД ІЗ ЛІЗИНГОМ АВТОМОБІЛІВ, ОДЯГУ ТА КВАРТИР З'ЯВИВСЯ НОВИЙ ВИД ПОСЛУГ — ОРЕНДА ЛЮДЕЙ. ТЕПЕР НА БУДЬ-ЯКИЙ СМАК ТА ГАМАНЕЦЬ УКРАЇНЦІ ОБИРАЮТЬ СОБИ СУПУТНИКІВ ДЛЯ ПРОГУ-

Світлана Борисівна Пазяк понад сорок років виконує замовні ролі. Все почалося з театру та цирку, тепер вона — бабуся напрокат. Каже, послуги оренди людей за гроші стали популярними, бо не всі мають дітей, матусь та коханих. Навіть на один день приємно відчутися піклування. «Я працювала у цирку. Одного разу до мене звернувся хлопець, який хотів познайомити з батьками свою дівчину. Мене він попросив виконати роль його мами. Я погодилася. Все зробила досконало, поводитися як рідна мати. Бувають випадки, коли те, чим я займаюся, — брехня в ім'я спасіння», — розповідає жінка.

Існують й інші випадки, більш «проблематичні». Хлопець напрокат Сергій виконував чимало різних ролей, як-от супроводження дівчини на випускний, щоб подружки заздрили, або ж роль старшого брата. «Доводилось заступатися за малюків, коли їх ображали однолітки», — розповідає він. Саме роль старшого брата найбільше запам'яталася акторові: «Якось звернулася до мене жінка. Її сина в школі ображали, але вона не могла розібратися з цим сама, бо однокласники засміяли б хлопця. Я прийшов до навчального закладу і поговорив із бешкетниками як слід. Після того авторитет малого у класі зріс».

Олексій постійний клієнт імідж-супроводжень. Бабусь та братів він не замовляє, а от дівчат — частенько. «Я не маю серйозних стосунків, бо в мене не вистачає на них часу. Якщо ж мені потрібна дівчина, котра зіграє роль моєї пасії, наприклад, на світському рауті, я звертаюся до модельних агентств», — розповідає чоловік.

Одна з таких дівчат — Олеся — фотомодель. Дівчину «здають в оренду» чи не щодня. Коли її зображення прикрашало глянцеви журнали та білборди. Нині перед камерою вона майже не з'являється. Роботи своєї не соромиться, адже, за її словами, це лише акторська майстерність за великі гроші. «Якщо у чоловіка немає постійної супутниці життя і він хоче на якомусь заході з'явитися з дівчиною, він звертається до агентства. Потім замовник і виконавиця зустрічаються, домовляються, про що говоритимуть на заході. А далі — власне зустріч».

Лянки, шопінгу та світських раутів, влаштовують вечеру у товаристві надзвичайної красуні, або ж замовляють люблячу матір, яка нагодує обідом. У цьому їм допомагають ескорт-центри та модельні агентства. Як і чому в Україні орендують людей?

В арсеналі ескорт-агентств понад сотня людей. Молодь, діти, люди старшого віку — на будь який смак, колір та гаманець. Найбільший попит мають молоді дівчата.

На жаль, в Україні модельний бізнес, якщо не вмер, то принаймні перебуває в комі. Тому агентства практикують такий нехитрий заробіток. Проте дуже часто не обмежуються наданням послуг із супроводження. Так звані ескорт-агенції розміщують об'яви з пропозиціями урізноманітнити вільний час, де тільки можна — починаючи від Інтернету і закінчуючи фешн-журналами. Дівчата не лише супроводжують заможних чоловіків на світських раутах або

ділових зустрічах, але й надають їм «інші» послуги. На наше запитання, чи стикалася з подібними пропозиціями, Олеся відповідала неохоче: «Я не знаю, що ви маєте на увазі. Я лише супроводжую чоловіка на якомусь заході. І взагалі, в мене немає часу довго розмовляти». Ім'я дівчини в статті ми змінили на її прохання...

Проте буває й навпаки. Іноді за об'явою, що натякає на секс, ховаються зовсім інші послуги. Плакат із зображення ковбоя і надписом «Чоловік на годину» рекламує зовсім не те, що Ви подумали... Це агентство з надання усім охочим (не лише жінкам, до речі) послуг сантехніка, електрика або ж інших суто чоловічих умінь.

Ескорт-сервіс, звісно, задовольняє певні потреби людини. Проте жінка чи чоловік напрокат не замінить справжніх людських стосунків, з усіма їх плюсами і мінусами. Якщо у Вас є зайві гроші, складна життєва ситуація або ж просто забагато фантазії, Ви можете придбати на годину кого завгодно — від дитини чи бабусі до сантехніка. Питання в тому, кого Ви цим прагнете надурити? А якщо Ваш чоловік — майстер на всі руки, то, може, відкрити власний бізнес, використавши його вміння, і розмістити біля свого під'їзду оголошення: «Здам чоловіка на годину. Недорого»...

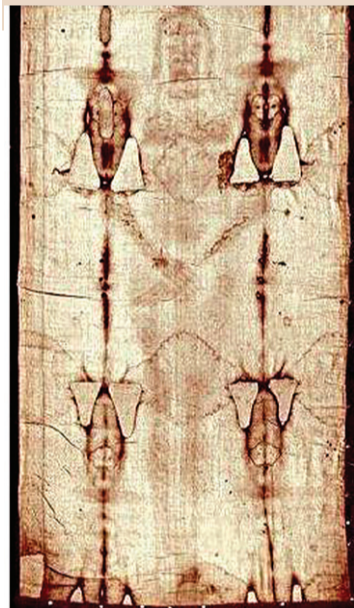
Юлія БОЯРСЬКОВА

УЧЕНІ ДОВЕЛИ СПРАВЖНІСТЬ ПЛАЩАНИЦІ ХРИСТА

» УЧЕНІ ДОВЕЛИ СПРАВЖНІСТЬ ТУРИНСЬКОЇ ПЛАЩАНИЦІ, В ЯКУ, ЗГІДНО ЗІ СВЯТИМ ПИСЬМОМ, БУЛО ЗАГОРНУТО ТІЛО ХРИСТА ПІСЛЯ СМЕРТІ. ПРО ЦЕ РОЗПОВІЛА СПЕЦІАЛІСТ КАТЕРИНА САНТОНІ.

За її словами, полотно є справжнім на 95%. Єдине, що заважає бути впевненим на 100%, — це відсутність свідків. «У першому столітті підробити таку річ не було жодної можливості. Ми вивчали плащаницю на найсучаснішій апаратурі. Досліди довели, що людина була загорнута в неї протягом 40 годин», — розповіла експерт.

Як виявили вчені, тіло Христа не омивали, як було заведено, а обробили олією. «Уявіть собі: 40 годин воно перебувало у тканині. На кров і масло плащаниця мала б прилипнути», — продовжує експерт. Проте вчені не виявили жодних слідів. «Тіло нібито щезло з неї», — наголошує Катерина Сантоні.

ЛЕВ ПЕРСЕЙ «ПЛАЧЕ КРОКОДИЛЯЧИМИ СЛЬОЗАМИ»...

» ТВАРИНА СУМУЄ ЗА СВОЇМ ДРЕСИРУВАЛЬНИКОМ, ЯКОГО ЛЕДЬ НЕ ЗАГРИЗЛА ДО СМЕРТІ НА АРЕНІ.

Львів досі шокований кривавим інцидентом, який стався минулої суботи у Львівському державному цирку. Того вечора під час атракціону з хижакками семиринний лев Персей кинувся на свого дресирувальника Олексія Пінка і почав його шмагувати. Працівники сцени намагалися відлякати хижакка водою з брандспойта, але це вдалося не одразу — вода надходила під замалим тиском... До агресора-хижакка приєднався його брат Дукат, який також почав атакувати людину. На щастя, дресирувальника вдалося відбити. Чоловіка з численними рваними ранами на тілі доправили до міської лікарні та прооперували. Стан Олексія Пінка покращується.

Директор цирку Роман Здренник повідомив, що, можливо, наприкінці жовтня Олексій, якщо встигне одужати, спробує вийти на манеж. Од-

нак лев Персей на арені вже ніколи не з'явиться. «З ним усе гаразд, він здоровий, має чудовий апетит, але... сумує за дресирувальником. Навпевно, йому не вистачає Олексія як суперника, — каже пан Роман. — А може він відчуває свою провину. У тварини добра пам'ять. Але хижак, який відчув смак людської крові, почувається переможцем, тож до виступів у цирку непридатний. Незважаючи на те, що лев був талановитий, його відправлять в один із національних зоопарків».

В Олексія і Вероніки Пінків є п'ятнадцятирічна донька Ліза, яка того вечора була в залі й на власні очі бачила все, що там сталося. Дитина була шокована побаченим, але вже потроху повертається до звичного життя. 6 жовтня на манежі встановили клітку, в якій Вероніка з асистентами проводила репетиції з молодими левами.

У СТОЛИЦІ - ВИСТАВКА
БІЛОРУСЬКОЇ ФОТОГРАФІЇ

У галереї «Камера» можна побачити роботи білоруського фотографа Володимира Парфенока. В експозиції представлені світлини митця з незакінченого циклу під умовною назвою «Білоруське» (2008-2009 рр.), що виникли після багаторазових поїздок з фотографічною експедицією північно-західною та південно-західною частинами Білорусі.

«Включення в образотворче поле послідовності кадрів, своєрідний міжкадровий монтаж допомагають точніше передати моє особисте ставлення до того, де я був, що бачив і відчував...», — розповів фотограф. Експозицію можна переглянути в галереї «Камера» за адресою вул. Прорізна, 22.

НЕВІДОМІ ФАКТИ ПРО ПОЦІЛУНКИ

1. Перший поцілунок зняли в кіно 1886 року. 30-секундний фільм Томаса Едісона так і називався «Поцілунок».

2. Американець А. Е. Вольфрам із Міннесоти поставив рекорд за кількістю поцілунків. Під час фестивалю, який відбувся у його штаті, протягом восьми годин він «ощасливив» 8001 дівчину (кількість бажаних вражає!).

3. Безневинний цілунок спалює п'ять калорій. Збільшивши його інтенсивність, ви можете спалити до 30 Ккал. Для порівняння: хвилина швидкої ходьби спалює лише 4-5 Ккал!

4. У середній віці в Італії чоловік, що привселюдно поцілував дівчину, повинен був негайно з

нею одружитися. Найсуворіші закони були в місті Неаполі. Там через цілунок на вулиці можна було опинитись у в'язниці, а якщо «інцидент» стався у присутності високоповажної духовної особи, то й позбутися життя.

5. У Японії досі вважається непристойним цілуватися привселюдно. Саме з цієї причини ви майже ніколи не побачите поцілунків у тамтешніх фільмах. Те, що у всьому світі називають «японським» цілунком, виконується так: встаньте на відстані кроку одне від одного, нахиліться вперед і торкніться вустами вуст партнера. Губи не розтуляти!

6. У середньому жінка цілує сімох-дев'ятьох чоловіків, перш

» **ЯК НЕ ДИВНО, АЛЕ ЦЯ ПРОБЛЕМАТИКА ЗАВЖДИ ЦІКАВИЛА БАГАТЬОХ УЧЕНИХ. ОСЬ ЩО ВОНИ З'ЯСУВАЛИ:**

ніж виїде заміж.

7. Справжній пристрасний поцілунок спричиняє в мозку ті ж хімічні реакції, що і стрибки з парашутом чи стрілянина з пістолета. Займайтеся коханням, а не війною!

8. Досліди довели, що чоловіки, які щодня цілують своїх дружин перед виходом на роботу, мають вищий дохід, ніж ті, які цього не роблять.

9. Поцілунок достатньої тривалості набагато краще, ніж жуйка, нормалізує кислотність у ротовій порожнині. Цілючись після їжі, ви значно знижуєте ризик виникнення карієсу.

10. У 1979 році Девід Боуї винайшов апарат «ліпограф», який фіксував відбиток губ для ідентифікації особи. Проте апарат так і не використовували в криміналістиці. Ним зацікавилися представники шоу-бізнесу. Після того, як в Америці провели аукціон «ліпограм» відомих людей, було отримано від шанувальників 16 тисяч доларів, які пішли у Фонд захисту дітей. Лише відбиток губ Міка Джаггера був оцінений у 1600

доларів.
11. У 1999 році Карміт Субера і Дрор Орпаз встановили світовий рекорд із тривалості поцілунку. Під захоплени крики натовпу на площі Тель-Авіва вони цілувалися 30 годин 45 хвилин. 2000 року цей рекорд побили Луїза Альмодовар і Річ Ланглі. Зверніть увагу, скільки вони протрималися - 30 годин 59 хвилин і 27 секунд. Закохана парочка явно сподівалась на результат у 31 годину, але впала без сил...

МРІЯВ СТАТИ ФУТБОЛІСТОМ,

«Якщо люди готові штрикнути один одного виделкою в сідницю, то це вже не нація»

- Кого вважаєте гуру українського року?

- Це, перш за все, ВВ, брати Гадюкіни, «Мертвий півень» і «Плач Єремії», які я слухав ще в дитинстві. Вони досі вдало гастролюють, тож музиканти варті того, щоб їх поважали і слухали. У цих гуртах завжди була внутрішня ідея та правильні думки, не було кон'юнктури. Вони не намагалися зробити цікавіше, солодше чи гостріше.

- Ви маєте на увазі національні ідеї?

- І національні, і розважальні. Національні ідеї - це дуже добре, тому що без внутрішньої сили, без єдності нації не може бути цілісної і потужної країни. Коли народ готовий один одного за шматок сала штрикнути у сідницю виделкою, то це вже не нація. Коли країна єдина - в неї є свої ідеали, фестивалі. Французи, наприклад, горді з того, що в них є своя мова. Коли звертаєшся до них французькою, вони виявляють повагу, бо ти намагаєшся опанувати шматочок їхньої культури. А отже, шануєш їх. Мені було б приємно, якби у нас так само ставилися до людей, які прагнуть і намагаються говорити українською. Хто любить наше, робить свій внесок у культуру.

«Політики грають людьми, як насінням»

- Ваша музика не насичена такими ідеалами...

- Так. Тому що моє життя романтичне і спрямоване на світлі думки, в яких немає

«НЕДІЛЯ», МАБУТЬ, НАЙВІДОМІША В УКРАЇНІ ПОП-РОКОВА ГРУПА, ЩО ГРАЄ ЗРОЗУМІЛУ, ПРИЄМНУ І РОМАНТИЧНУ МУЗИКУ. ЇЇ ФРОНТМЕН ДІЛЯ РОЗПОВІВ НАМ ПРО ТВОРЧІСТЬ ГУРТУ, ЙОГО ЄВРОПЕЙСЬКІ АМБІЦІЇ ТА ВЛАСНУ СПОРТИВНУ КАР'ЄРУ.

А СТАВ НЕВИПРАВНИМ РОМАНТИКОМ

націй, супермаркетів, макдональдсів. Є кохання, секс, пристрасть! Всі люди живуть у мирі.

Мені важко втілювати щось гостро соціальне. Іноді, звісно, народжуються деякі пісні, присвячені суспільно значимим подіям. Наприклад, у мене є тексти про події на Майдані: політики

обох таборів грають людьми, як насінням - щось біле, щось чорне.

- Ви казали, що кожен рокер - у душі романтик. Хто Ваша муза?

- Моя муза - це моє життя.

- Конкретної людини немає?

- Кожен раз по-різному. Мене надихає або справжня людина, або якісь обставини життя, або музика, яку я слухаю.

- Ви не думали створити родину?

- Думав.

- І як?

- Поки що думаю (посміхається).

- Що Ви відчуваєте, коли бачите власні кліпи на телебаченні?

- Я живу без телевізора шість років, тому не бачу їх.

- А по радію чуєте?

- Не слухаю радіо. Я знаю, що мене там крутять, бо отримую за це винагороду. Так само і з телебаченням. Та коли чую свою музику, мені приємно.

«Прийшов до продюсерів у Парижі і просто запропонував свої твори»

- Над чим зараз працюєте?

- Я запропонував французькій кіностудії свою пісню як саунд-трек до мультфільму про Сент-Екзюпері. Я подав на розгляд твір із нового альбому, який має аналогічну назву.

- Якою мовою?

- Українською. Я зробив попередній переклад. Коли почув, що є такий мультфільм, то прийшов до його продюсерів у Парижі і просто запропонував своє бачення і свою музику. Десь в середині жовтня вони мають дати відповідь.

- Ким Ви мріяли стати в дитинстві?

- Я був найкращим фізиком школи до сьомого класу (посміхається). А ще грав у футбол. Із розпадом Радянського Союзу мої мрії виступати за збірну України по футболу розвалилися.

- Зараз займаєтеся спортом?

- Я відвідую фітнес-клуб, аби підтримувати форму. Займаюся степ-аеробікою.

- Дякую за інтерв'ю.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ТРЕНАЖЕР... ДЛЯ ПОСМІШОК!

Цей незвичайний тренажер під назвою Communication Prosthesis (протез для спілкування) від дизайнера Саші Нордмейер призначений для формування міміки. Він змушує вуста звикнути до специфічного положення, що властиве людям, котрі часто посміхаються. Пристрій необхідно носити в роті по кілька годин на день.

Згодом губи звикнуть до цього положення, тож людина зможе легко та невимушено посміхатися. До того ж усмішка матиме красивий та відвертий вигляд, сподівається винахідник.

ПОМЕР ШИМПАНЗЕ-КУРЕЦЬ

У зоопарку південноафриканського містечка Блумфонтейн у віці 52 років помер шимпанзе Чарлі. Мавпу прославилася на весь світ згубна звичка - куріння.

Причина смерті тварини поки що невідома. Чи страждав Чарлі на якісь хвороби, пов'язані з курінням? Це виявить розтин. Одне лишається беззаперечним - співробітники зоопарку повідомляють, що смерть улюбленця не можна назвати передчасною, оскільки шимпанзе живуть близько 40-50 років. Отже, Чарлі був довгожителем.

Коли саме улюбленець зоопарку почав курити, невідомо. Обслуговуючий персонал вважає, що причиною став недопалок,

який кинув до клітки один із відвідувачів. Інші говорять, ніби Чарлі набув згубну звичку, коли виступав у американських цирках. Проте шимпанзе не був затятим курцем. Він зрідка підбирав недопалки, що залишала публіка.

» **БАЖАНОГО ПЕРЕОБРАННЯ НА ПЕРІОД ДО 2014 РОКУ ДОСЯГЛИ МАЙЖЕ ВСІ КЕРІВНИКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ. ПІСЛЯ СХВАЛЕННЯ ДЕЛЕГАТАМИ ГЕНАСАМБЛЕЇ ЗВІТУ СЕРГІЯ БУБКИ ЗА МИНУЛІ ЧОТИРИ, ІНШОГО НЕ ВАРТО БУЛО Й ЧЕКАТИ. МОЖЕ, ЦЕ НА КРАЩЕ, АДЖЕ ЕКСПЕРИМЕНТИ НАД АТЛЕТАМИ, КОШТАМИ І МЕДАЛЯМИ НІНІ НІКОМУ НЕ ЗАРАДЯТЬ. АЛЕ СПОРТИВНИЙ ОГЛЯДАЧ «ГПУ» СПРОБУВАВ УПІЙМАТИ НА ЦЬОМУ ВАЖЛИВОМУ ФОРУМІ НЕ ТАК СЕРЬОЗНІСТЬ, ЯК ДОБРУ РОЗКУТІСТЬ.**

Бар'єри на шляху до Олімпу долаємо не поодиноці!

АЛГОРИТМ

ОЛІМПІЙСЬКОГО ЗАВТРА

Зимової Олімпіади-2022 у наших Карпатах – міфи чи реальність? Сергій Бубка назвав офіс відділення НОК на Івано-Франківщині найкращим з усіх обласних осередків. Тим часом Київ та Чернігів у цьому сенсі перебувають «у приймах». Що ж, залишилося галічанам та буковинцям вийти з колиб на вулиці та побудувати траси, трампліни та ковзанки міжнародного рівня. Аби оціночна комісія МОК упродовж 2015 року визнала наші аргументи переконливішими від аргументів суперників за тендером. Щоправда, кошти повинні «підкинути» з Печерських пагорбів.

Ігротека – на ремонті? У новому складі щойно обраної Комісії атлетів НОК ми віднайшли аж одного, точніше одну представницю спортивних ігор. Це бронзовий призер Афін-2004, гандбольний воротар Лариса Заспа. Справа не в тому, що від легкої атлетики, боротьби та веслування представлені по три повпреди. Автор цих рядків поцікавився у президента НОК, чи готовий він скликати надзвичайне засідання виконкому у

зв'язку з майже катастрофічним станом «ігровиків»? Сергій Назарович, вважаючи ігри емоційною візитівкою великого спорту й, значною мірою, фактором престижу, не ризикує відверто притиснути на федерації. Тим паче футбол та баскетбол тримаються на суто приватних клубах. Гаразд, але подібна «прочуханка» розворушила б сплячку. Інакше на Олімпіаду в командних дисциплінах «замість нас» їздитимуть і надалі литовці, білоруси, казахи.

Чемпіони від пенсіонерів? Новеньким терміном – «ерзац-тренери» – почастивав присутніх віце-президент НОК та ватажок спортовариства «Динамо» Віктор Корж. Мова про шість тисяч (при потребі в одну) випускників з фізкультурних інститутів та факультетів. Куди, як не в охоронні структури йтимуть дипломанти? Зарплатня тим, кому належить виховувати чемпіонів, – мізерна. Отож і дожилися, що середній вік наставників – 55. Так, може, 75 вузів, зокрема непрофільних, не повинні штампувати фахівців спорту?

Сталеві нотки Бубки? Давно захоплююся талантом Валерія Борзова тримати аудиторію. Випереджаючи спіч очільника НОК після одностайного обрання, знаменитий спринтер сказав: «...Доки він не розчулився, висловлюйтесь із зали!». Проте того вечора 35-разовий рекордсмен світу поєднав «фізику з лірикою». Приємний вантаж відповідальності Бубка приймав із посмішкою, але про плани казав, наче примірявся до рекордної планки: «Сам-один я всі «болі» нашого спорту не закрию. Разом із вами – спробуємо. Економісти наші підрахували, що від ділових партнерів НОК матимемо наступного року понад 20 млн. грн. Наші спонсори – найчесніші. Це співавтори перемоги, але провідну роль у підтримці олімпійського руху та програм здорового способу життя має відігравати держава. Даремно намагатися адаптувати моделі Заходу. Зрештою і НОК, і всі дев'ять поверхів міністерства Равіля Сафіулліна спільно мають знайти алгоритм свого героя».

ІРАН ТА ГОНДУРАС ПОЗАДУ НАС

» **МОЖЛИВО, ЗА ПІДСУМКАМИ КОНТРОЛЬНИХ МАТЧІВ З КАНАДОЮ (2:2 У КИЄВІ) ТА БРАЗИЛІЄЮ (0:2 В АНГЛІЙСЬКОМУ ДЕРБІ) ХТОСЬ ІЗ ВИПУСКНИКІВ ФУТБОЛЬНИХ КАФЕДР НАПИШЕ КАНДИДАТСЬКУ ДИСЕРТАЦІЮ. ПРИМІРОМ: «МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕПЕТИЦІЙ ДО Євро-2012 ІЗ СУПЕРНИКАМИ З АМЕРИКИ». АЛЕ В ГАЗЕТІ ДОВОДИТЬСЯ ОБМЕЖУВАТИСЯ СТИСЛИМИ ВРАЖЕННЯМИ ВІД ГРИ.**

«Чи є серед кандидатів до вашої збірної вихідці з України або гравці з українським корінням? – запитали наставника «кленових» Стівена Харта після київської зустрічі. «Щойно такі виявляться, з радістю візьму їх до своєї команди, – відповів гість. – Якщо вам не потрібні якісь футболісти, можете сміливо відправляти їх до мене». Жарти жартами, а гості з батьківщини льодового хокею майже впродовж години сприймалися наче господарі становища на столичній динамівській арені.

ка П'ятов від канадійців, – то ще везіння. Насправді бразильського карнавалу було обмаль, адже Ману Менезеш (як і в нейтральному Абу-Дабі, де ганяли іранців – 3:0) виставив склад, що далеко не збігався з недавнім ЧС-2010. Але недаремно герой широко відомої п'єси Брендона Томаса «Тітонька Чарлея» стверджував, що Бразилія – це... найбільш бразильська країна. Фірмового дриблінгу та вибору позиції вистачило, аби, переживши «штангу» від Руслана Ротаня, малою кров'ю

Дані АЛВЕС (праворуч) навіть стоячи випереджав опонентів

Хоча з попередніх їхніх дуелей пригадується хіба що вересневий позитив з Гондурасом – 2:1. Ювіляр Андрій Шевченко (відзначав сотий матч у футболці з тризубом) продовжив гру в другому таймі, а от чотирьох його партнерів Юрій Калитвинцев замінив у перерві. Ротація дозволила покрити дефіцит у два м'ячі – відповіли Артем Мілевський та Анатолій Тимощук. Інакше не уникнути б загальної обструкції.

...Тимощук святкував свою «сотку» проти Бразилії. Заробив «гірничника», жорстко в'їхавши в ногу Андре Сантосу, й дав незграбний пас у тил, після чого нападник суперника легко вибіг «на побачення» з Андрієм Диканем. Те, що голкіпер московського «Спартак» вийняв із сітки стільки ж «шайб», як і його колега й тез-

перемогти трохи ошелешених українців.

І, хоча вже проти Канади було очевидним, що варіант Мандзюк – Кучер у центрі нашого хисту є проєктом-катастрофою, ці Олександрі вийшли й проти п'ятиразових чемпіонів світу. Малозрозумілий, на мій погляд, був і тандем Романчук – Польовий на лівому краю оборони. Якщо наш штаб прагнув у такий спосіб нейтралізувати правого «човника» Дані Алвеса, то чому саме повпред «Барселони» відкрив рахунок? Мабуть, ми з вами просто не в курсі, даруйте за тавтологію, стратегічного курсу в.о. головного тренера. Він, як виявилось, не розчарований цим матчем, тож і надалі шукатиме найкращого малюнку.

ДЕЙВ ГОТОВИЙ ДО СТРИБКА

» **МЕНШЕ МІСЯЦЯ ЗАЛИШИЛОСЯ ДО ПЕРШОГО В СЕЗОНІ-2010/11 ОФІЦІЙНОГО ВИСТУПУ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗБІРНОЇ. ТО БУДЕ ПОЛЬСЬКИЙ ЕТАП ЄвроХОКЕЙ-ЧЕЛЕНДЖУ. У СУПЕРНИКАХ - ГОЛЛАНДЦІ, ГОСПОДАРИ Й ЗАГАДКОВА КОМАНДА ПІД НАЗВОЮ «РОСІЯ-Б».**

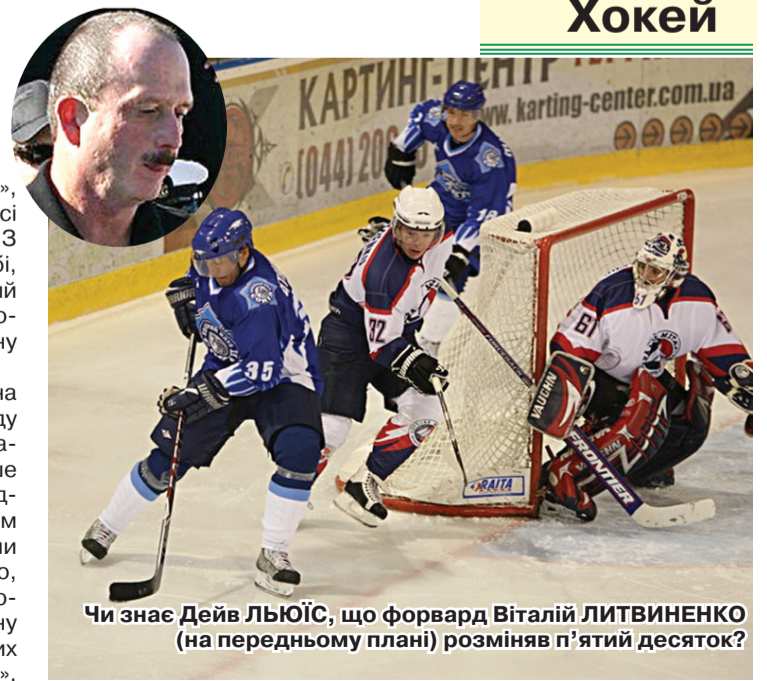
Також інтригує питання щодо головного тренера «синьожовтих». Білорус Михайл Захаров начебто склав повноваження й працює у провідній команді своєї країни – мінській «Юності». Але останнім часом з'явилася версія, що він може продовжити паралельну «київську епопею», проте як... асистент. На той випадок, якщо збірну України прийме ка-

надець Дейв Льюїс. Колись разом вони очолювали збірну РБ, хоча першу скрипку в дуеті відігравав Захаров.

Що тут скажеш? Треба знати, чи вважають заокеанського фахівця основним і тим паче єдиним реальним претендентом на виборах у ФХУ. Можливо, й ні. Як постануть у профі-хокеї його сприймають на «ура» – 1008 матчів у амплуа за-

хисника за «Нью-Йорк Айлендерс», «Лос-Анджелес Кінгз», «Нью-Джерсі Девілз» та «Детройт Ред Уінгз». З останнім, уже в тренерському штабі, тричі виборював найпрестижніший трофей НХЛ – Кубок Стенлі. Допоміг легендарному Скотті Боуману і зрештою змінив його біля керма.

Але як «перенести» все це на український лід? Особливо з огляду на, перепошую, старезність базового клубу – «Сокола», де лише четверо гравців молодші від «тридцятника». Ветеранів фактично ніким замінити. Тобто іноземцю, маючи лічені місяці на тактичну революцію, проблематично в один стрибок повернути збірну до елітного дивізіону чемпіонату світу. Але ж інших умільців «у нас для вас немає», містере Льюїс...

Чи знає Дейв ЛЬЮІС, що форвард Віталій ЛИТВИНЕНКО (на передньому плані) розм'яв п'ятий десяток?

Сторінку підготував Євген КАРЕЛЬСЬКИЙ

АНЕКДОТИ ВІД

У магазині.

- У вас є мило?
- Тільки яєчне.

- Шкода, а я весь хотів помитися.

Не щастить - це коли на тобі кулене-пробивний жилет, а тебе б'ють по пиці.

Реальним знаком заборони є лише бетонний блок упоперек дороги. Всі інші - попереджувальні: за проїзд доведеться заплатити!..

... Спочатку треба потягти пивка, щоб не пити горілку натщесерце...

Чоловік - це людина, якій легше померти заради коханої жінки, ніж жити разом із нею.

Ідеальний ступінь сп'яніння - це коли вже співаєш, але ще не падаєш.

Наші політики припускаються багатьох помилок... Шкода, що вони не сапери!

Мамині поради перед весіллям:
- Донечко, ніколи не сперечайся з чоловіком. Одразу плач.

Худну одразу за трьома дістами. За однією не надаюся.

Нова сукня діє на жінку, як чотириста грамів горілки на чоловіка.

- Коханий, де робитимемо весілля?
- У фотошопі...

РОМАН ВІКТЮК ДОСІ ПОЧУВАЄТЬСЯ

МАЛЕНЬКИМ ЛЬВІВСЬКИМ ХЛОПЧИКОМ

Принаймні саме так позиціонує себе 74-річний офіційний геній, який у США увійшов до категорії «50 людей світу, котрі найбільше вплинули на другу половину ХХ століття», народний артист України та Росії, професор академії театрального мистецтва ДІТІС маестро Роман Віктюк. 8 жовтня видатний режисер зустрівся зі своїми прихильниками в Білоцерківському академічному театрі ім. П. Саксаганського, аби нагадати українським театрам про власну велич і унікальний гардероб з незмінними темними окулярами.

Роман Григорович саме подорожує «жовто-блакитною» країною з низкою творчих вечорів. У тисячний раз розповідає малоімовірні історії про свій перший крик у львівському пологовому будинку 1936 року, що дуже нагадав акушерці арію з опери Верді. Про циганку, котра 62 роки тому передбачила львівському бохору блискуче майбутнє на ниві матінки-Мельпомени. Про чотирьох прихильниць із піонерського табору під Бучею, які дивним чином зійшлися разом, аби засвідчити йому нестаріюче кохання за 60 років буремного життя. Про свій перший день у Москві, коли в майбутньої «ікони стилю» поцупили все, крім невеличкої суми грошей, зашитих далекоглядною Романцовою мамою на внутрішньому боці трусів.

Завжди емоційний Віктюк презентував публіці власну концепцію людського таланту, за якої всяка талановита особистість вирізняється з-поміж загалу патологічно невиправною дитячістю. На доказ зробив кілька показових екскурсів у біографічні «етапи великих шляхів» своїх друзів: Ефроса, Гафта, Дороніної, Образцової, Роговцевої, Фрейдліх, Макарової, Філіпенка, Макасакової, Букова, Демідової. Цей «дитячий садок» - нині справжній пантеон слави світового театального мистецтва. Тому, на думку маестро, кожне з зазначених прізвищ стоїть незрівнянно вище за такі примітивні бренди, як «Путін» чи, наприклад, «Медведєв».

Далі була демонстрація епізодів із документального фільму про себе, коханого. Там напівголий «суперстар» блукає осінніми океанськими пляжами, розмірковує про життя, матюкає акторів і будує масштабні плани на майбутнє. Один із таких проєктів - зібрати в ексклюзивному спектаклі трьох російських «примадонн» різних жанрів: Образцову, Фрейдліх та Пугачову, аби ті, нарешті, визначили, хто з них насправді «найзірковіша».

Наприкінці творчого вечора Ро-

ман Григорович дозволив собі чесно(!) відповісти на численні запитання присутніх журналістів та відданих шанувальників. Найцікавіші серед відповідей пропонуємо на розгляд наших читачів. Справді, таке по телебаченню почуєш нечасто:

- **Романе Григоровичу, Ви тут багато розповідали про своїх видатних друзів, а чи можете назвати своїх видатних ворогів?**

- У мене багато видатних друзів, бо подібне притягує подібне. Саме з цієї причини мої вороги не можуть бути видатними. Якщо їх від мене відштовхує, значить вони нікчемні.

- **А як же вислів Кості Райкіна, що з такими геніями, як Віктюк, краще зустрітися раз у житті, щоб потім забути про них назавжди?**

- Напевно, коли Костянтин таке сказав, його переповнювало не світло, а темрява. Видатні люди теж багатогранні. Тепер чорнота з нього вийшла, відхаркалася, й у нас добрі стосунки. Якщо б ви заглянули до театральної вбиральні Райкіна, то побачили б на стінах численні афіші його батька і одну-єдину афішу іншого режисера - Віктюка. У 1988 році Костя взяв участь у спектаклі «Служниці». Тож не кажіть дурниць. Всі видатні - мої друзі.

- **Масова «серіалізація» драматичних акторів - позитив чи негатив?**

- Бог із вами, ні те - ні інше. Це данина часу. І не варто називати всіх «серіальників» драматичними акторами. Он, «Маргарита» з останньої екранізації «Майстра...», та, що всіх серіальних ментів вже переграла. Хіба вона драматична акторка? У неї ж очі пусті. Вірніше вони повні, тільки не таланту, а доларів. Я б таку й приборкати в театр не взяв.

- **Яким Ви бачите наразі українське театральне мистецтво.**

- Жахливим. Не хочу навіть зачіпати цю тему. Боляче.

- **Як Ви ставитесь до ідеї деяких українських політиків запровадити в країні другу державну мову?**

- Як я ставлюсь? А як до цього може

ставитись українець, театральний режисер? Я плачу...

- **Раніше Ви часто наголошували, що маєте дружні стосунки з родиною попереднього президента. Чи волили б мати дружні стосунки з родиною Президента Януковича?**

- Я нічого спільного не бажаю мати не тільки з родиною, але й з філософією нинішнього Президента. Її зміст - гроші й брехня. Знаю це з власного досвіду. На минулорічному конкурсі «Найвидатніший українець в історії» я брав безпосередню участь, презентував видатну жінку - велику Лесю Українку. Відповідно, був у курсі всенародного голосування щодо переможиці. До останнього моменту проголошено і з великим відривом перед вів Степан Бандера. Тоді один із соратників нинішнього Президента - теперішній міністр освіти Табачник - передзвонив комусь і, майже не ховаючись від інших учасників проєкту, дав наказ витратити будь-які гроші, аби відсунути Бандеру якомога далі. Саме тоді пішла організована навалу великим дзвінком, яка й привела до перемоги князя Ярослава. Згодом я спитав одного видатного моськського історика, чи можна вважати Ярослава великим європейським країну куркам на сміх. Єдине, що вітає мене в теперішній Україні, - потужний спротив брехливому режиму з боку національної інтелігенції.

Що можна сказати про зустріч із маестро Віктюком у Білій Церкві? По-перше, відчуття реального дотику до яскравої особистості; по-друге, його «захвалений» гардероб не витримує критики; по-третє, у свої 74 роки пан Роман, напевно, й гадки не має про адену простату. Три години поспіль стрибати по сцені місцевого театру, і жодного разу не відлучитись «на хвилинку»... Молоток! Знімаємо шлягу!

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ
(з 18 до 24 жовтня)

Овен

Овен

Телець

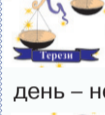
Близнюки

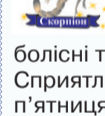
Рак

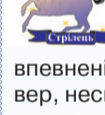
Лев

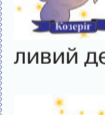
Діва

Терези

Скорпіон

Стрілець

Козеріг

Водолій

Риби

Овен (21.03—20.04) - ризикуєте наразитись на несподівані проблеми. Пані Фортуна не надто прихильна до Вас, тож у контактах з діловими партнерами виникнуть труднощі, а результати не виправдають сподівань. Стримуйте свої емоції... Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

Телець (21.04—20.05) - у найближчі дні доведеться працювати без відпочинку, щоб виправдати довіру керівництва та закласти фундамент для майбутнього кар'єрного просування. В особистому житті нарешті відбудуться довгоочікувані зміни. Сприятливий день - субота, несприятливий - середа.

Близнюки (21.05—21.06) - зростає професійна активність. На Вас чекають важливі зустрічі, що суттєво розширять сфери бізнесу. Не конфліктуйте з родичами та близькими. У вихідні приділіть увагу дітям. Сприятливий день - субота, несприятливий - середа.

Рак (22.06—22.07) - існує велика ймовірність зміни місця роботи чи далекого відраження. Зверніть увагу на особисте життя. Остерігайтесь нових захоплень, вони принесуть лише розчарування. Сприятливий день - неділя, несприятливий - середа.

Лев (23.07—23.08) - цей тиждень чудовий для роздумів. Можливо, Вам слід поміркувати про майбутнє? Від Вашого виваженого рішення залежать перспективи усієї родини. Оптимізм - Ваш найкращий порадник! Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

Діва (24.08—23.09) - цікаві можливості у сфері професійної діяльності. Поспілкуйтеся з керівництвом. Наразі Ваш авторитет блискучо зростає. В особистому житті не очікуйте на доленосні зміни... Сприятливий день - вівторок, несприятливий - субота.

Терези (24.09—23.10) - не беріться за нові справи, а наведіть лад у розпочатих. Можливо, ситуація вимагатиме радикальних рішень. Будьте напоготові! Продумайте найменші дрібниці, дослухайтеся порад. Сприятливий день - неділя, несприятливих - немає.

Скорпіон (24.10—22.11) - Ваша здатність знаходити правильне рішення та постійна підтримка близької людини допоможуть створити чудові передумови на майбутнє. Під час спілкування з партнером не зачіпайте болісні теми і не заглиблюйтесь у минуле одне одного.. Сприятливий день - субота, несприятливі - вівторок, п'ятниця.

Стрілець (23.11—21.12) - час ухвалити рішення, від якого залежить успіх у справах. Вам необхідно вдало завершити цей етап, адже попереду чекає нове випробування. У стосунках з коханими спробуйте бути вевненішими і розкутішими. Сприятливий день - четвер, несприятливий - неділя.

Козеріг (22.12—20.01) - період фантастичного везіння і казкових збігів лишився позаду. Попереду час важких випробувань та праці. Зосередьтесь на результаті, інакше бажаного досягти буде вкрай важко. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

Водолій (21.01—20.02) - забудьте про веселощі! Сконцентруйтеся на великих звершеннях, якими буде сповнений цей період. Будьте уважнішими до рідних і близьких - наразі вони потребують Вашої допомоги. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

Риби (21.02—20.03) - вдалих збіг обставин дозволить отримати підвищення по службі чи створити умови для здійснення подібних задумів у майбутньому. Планети сприяють кар'єрному зростанню та будь-яким справам у професійній сфері. Сприятливий день - четвер, п'ятниця, несприятливий - понеділок.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор Валерій СТЕПАНЮК
В.о. головного редактора Ірина КЛІЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, видруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Замовлення 06065

Наша адреса: 01004, Київ, вул. Пушкінська, 21-а. E-mail: gputele@bigmir.net

Телефони редакції:
Тел./факс: 235-01-04, тел. 234-12-61

Індекс: 60953

ГАЗЕТУ ЗАРЕЄСТРОВАНО 25.11.1994 Р. СВДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ:
СЕРІЯ КВ № 462. РОЗДРІБНА ЦІНА - ДОГОВІРНА

4 820114 730015 >

УВАГА ПЕРЕДПЛАТА

Для всіх постійних та нових читачів найдавнішого видання України, яке понад п'ятдесят років віддано несе рідне слово до кожного серця і домівки, пропонуємо передплату на наступний рік.

на 1 місяць	12 грн.04 коп.
на 3 місяці	36 грн. 12 коп.
на 6 місяців	72 грн. 24 коп.

ІНДЕКС У КАТАЛОЗІ - 60953